

julij 2023

Mediteran 2023

Egejsko morje

1. julij 2023, sobota

Pedi, Simi

Sidra so zdržala in jutro je prineslo mir in vročino.

Brkljamo po barki, se kopamo. Kapitan je šel v Simi zamenjat del, ki ga je kupil včeraj, za manjšega. Tokrat se pelje z avtobusom v obe smeri. V čandleriji ne samo zamenja kupljeni del, ampak še malo dopolni svojo zbirko navtičnih pripomočkov. Nazaj grede je edini potnik redne linije. Ogleda si celotno Horo Simi do najbolj zgornje cerkve in še više ležečega muzeja. Šofer mu celo ustavi za fotografiranje zaliva Pedi.

Zadnjič sem svoj nahrbtnik prala jaz, ko se mi je razbilo jajce, danes svojega pere Bogdan. Spustil je jogurt v lončenem lončku in namočil vse kupljeno.

Zvečer obiščeva taverno, pred katero smo sidrani. Simi šrimpsi so malce premalo hrustljavi, aterina (girice) je odlična, domače črno vino tudi.

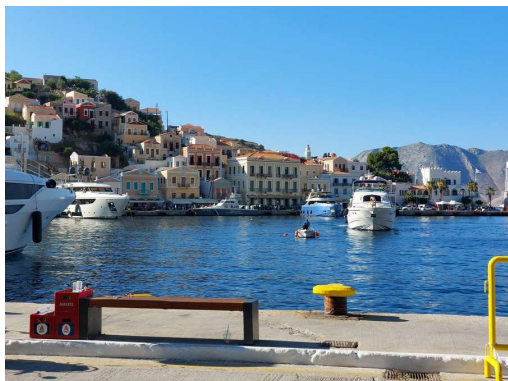
Jutri se imamo namen preseliti v kakšen zaliv blizu Datče v Turčiji. V ponedeljek sva v Datči dogovorjena z agentom za vstop v Turčijo. Dokler ne uspeva kupiti turške sim kartice, ne bova imela interneta in ne bova dosegljiva.

gremo na žur

obalna cesta v Simiju

Simi

zaliv Pedi

2. julij 2023, nedelja

Pedi, Simi - Kargi koyu, Turčija

Odveslamo na frape in ogled marine.

Marina je ena lepše urejenih, tudi opisi jo hvalijo. Stane 2 eur/dolžinski m barke, voda je 5 eur/1 t, elektrika je malo dražja. WiFi se doplača, privezovanje mornarja je zastonj.

Ob dveh končno izplujemo proti Turčiji. Imamo izklopljen AIS, ker bi praviloma morali zapustiti Grčijo 24 ur po odjavi, v Turčijo pa naj bi se uradno prijavili šele jutri.

V kanalu med Simijem in Datčo nas razveseli jugozahodnik. Z že deset dni skrajšanim glavnim jadrom in pokrajšano genovo prav lepo jadramo skoraj do zaliva Kargi, ki leži 2 milj zahodno od Datče.

Zaliv Kargo je poln guletov, razno raznih plovil in kopalcev. Nedelja je in še vedno Kurban Bayram. Od agenta izveva, da jutri ne bo nič bolje. V praznike je padel Dan kabotaže in ker ni mogoče dveh praznikov praznovati hkrati, se praznik kabotaže prestavi na jutri... Dan kabotaže 1.7. praznujejo, ker so na ta dan prevzeli pomorski promet iz rok "zaveznikov".

Najdeva miren kotichek pod skalami med dvema plažama. Ima eno samo napako. Pod nami ali v naši neposredni bližini je izvir in morje okoli Lare ima 21 stopinj...

hiške za marino v Pediju

obala je 10 cm nad morjem

čolnič v milka barvi

taverna s prireditvenim prostorom v sosednjem zalivu za malim otočkom

3. julij 2023, ponedeljek

Kargi koyu - Datča, Turčija

Kapitan se uspe dogovoriti za privez v mestni marini Datče vsaj za toliko, da opraviva vstopne formalnosti in dolijeva vodo. Praznik in sezona je. Gužva je zagotovljena.

Vstaneva zgodaj v prepričanju, da je turška ura še uro pred Grško. Pa ni, nimajo poletnega časa. Tako smo bili enkrat za spremembo na cilju uro pred dogovorjenim časom...

Če kdo misli, da je jadranje en sam užitek, počitnice...

Veževa se na mestno rivo. Ob 11h (10h) je že 33 stopinj. Pripelje se mini cisterna in dolijemo nafto po 0,87 eur/l. Sledi dirjanje za agentom na policijo. Tam prijazna, lepo zavita teta v hlajeni pisarni najprej zahteva potna lista, potem te postavi pred kamero in če tvoja faca odgovarja tisti v potnem listu, dobiš v potni list štempel in lahko vstopiš v državo. Ostale papirje je uredil agent, ki sva ga izbrala po priporočilu turških znancev. Govori angleško, za razliko od večine turških uradnikov, in za vse, vključno s transit log-om je računal 120 eur - pošteno.

Arno se medtem hladi v barki, midva nadaljujema nizki let po Datči. Rezultat enournega sprehoda po razbeljenem mestu je ena turška SIMka za internet (Turkcel), novo steklo na bogdanovem telefonu in nakup gotovine na najbolj ugodnem bankomatu. Razlike v provizijah bankomatov, ki sva jih srečala, so od 3 do 8 %. Ko se vrneva na Laro, kapitan temeljito opere barko, od jambora do vodne linije, in napolni vse možne vsebnike z vodo. Komaj uspeva nekaj "pozajtrkovati", naju že podijo z veza. Zvečer bo na delu obale v marini velika proslava dneva kabotaže.

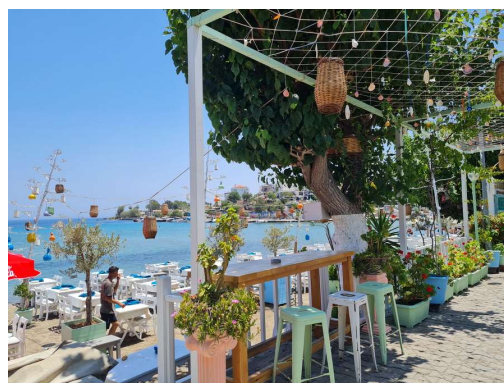
Vsi prizadeti se premaknemo na sidrišče pred mestnim kopaljščem. Kopalci so jadrnic očitno navajeni. Nihče ne besni, mirno plavajo naokoli. Če mora kdo počivati, vljudno vpraša, ali se lahko prime tvojega gumenjaka.

V podkrovju je 35°. Sidrišče se izkaže kot dobra rešitev. Kopamo se in hrup priprav in proslave same je izven mestnega mandrača znosnejši. Radovedni kapitan odvesla v dogajanje in ga je deležen iz prve vrste.

Na obali Datče je zvečer kot v panju. Prav nič nas ne vleče na pivo in menda najboljši sladoled daleč naokoli.

turški vsakdan, potepuški psi so kastrirani in označeni, skrbijo za njih

okrašene taverne

prireditev za dan kabotaže

fantje morajo splezati po poševnem drogu, namazanem z masljo, in vzeti zastavico

zmaga tisti, ki mu uspe vzeti zastavico

na sidrišču pred Datčo

4. julij 2023, torek

Datča - Knidos

Zjutraj ob 10h sladoleda nisva doživela, ker je večina lokalov še zaprtih. Najbližji Migros je slabo založen, frapeja ne poznajo, čaj bova pila kdaj drugič.

Odropotamo proti Knidosu z vmesnim ogledom lučice v Palamut bükü.

Knidos je bilo bogato antično mesto, poznano po kipu gole Afrodite, arhetektu, ki je naredil Faros v Aleksandriji in ustanovitelju grške geometrije. Mesto je imelo vojaško in trgovsko pristanišče. V trgovskem pristanišču sidrajo turisti, ki se tja ne pripeljejo po cesti. Vojaško je na zahodni strani in je plitvo.

Sidrala sva 5x preden je sidro malce prijelo. Vmes je po morju priplavala turška skiperka Ilke in razložila, da v bazenu pristanišča sidra pač ne držijo, nikomur...

Ko se je proti večeru promet v pristanišču umiril in je temperatura padla pod 30°, nisva več imela ne želje ne moči, da bi plezala po precej razmetanih razvalinah. Arno bi itak moral ostati doma in amfiteater imamo pred teraso... Kapitan je z Arnom odveslal le na fotografiranje....

Z nočjo so vpluli zamudniki in metali sidra vseppek. Kapitan je "spal" v kokpitu, jaz sem se kuhala pod njim - silno romantičen jadralski večer in noč pod mogočnimi razvalinami...

jutranji sprehod po Datči

jutranji sprehod po Datči

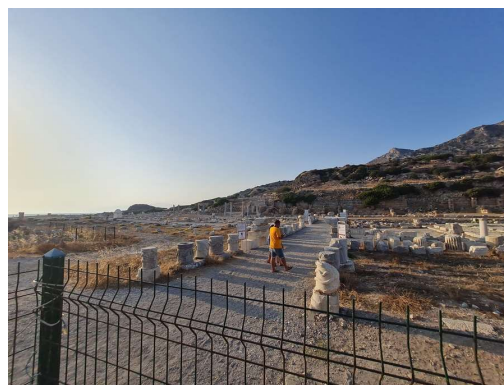
sidrišče zahodno od pristanišča

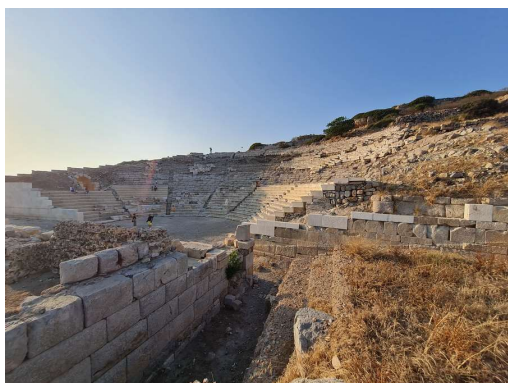
Knidos

ostanki valobrana antičnega pristanišča

pogled na ostanke antičnega Knidosa

anfiteater

trgovsko pristanišče

trgovsko pristanišče

Lara pod anfiteatrom

5. julij 2023, sreda

Knidos - Büyük çaty

Izplujemo takoj, ko se po neprespani noči uspemo sestavit. Turški zajtrk bova jedla v drugi taverni, kjer ne bo pereče nevarnosti neukih metalcev sider.

Na skrajnem zahodu polotoka Datče je rt z mogočnim svetilnikom. Je meja med Egejskim in Sredozemskim morjem. Severna obala polotoka ni posebno zanimiva, šele na vzhodu postane razgibana, slikovita. Podobno je nenaseljenemu Starogradskemu zalivu na Hvaru. Zelenje je do vode, dobesedno, tukaj ni plime in oseke.

Večino poti je oddelal Yanmar. Umikamo se napovedanemu močnemu meltemiju. V tisočernih zalivčkih vzhodnega dela zaliva Gökove, odmaknjenih od avtocest čarterašev, naj bi bilo najmanj vetra in največ skrivališč. Pomeni pa to 60 milj dolg ovinek na poti na sever, ovinek, ki je vreden ogleda.

Za današnji postanek sva izbrala skoraj popolnoma zaprt zaliv Büyük. Svetovala nama ga je tudi skiperka Ilke. Poleg naju je v notranjem delu zaliva samo še ena živa jadrnica. Na nasprotnih obalah so ribiči in nekaj stalnih prebivalcev bark. V zunanem delu je sidranih in s krmo vezanih na drevesa nekaj več plovil. Guleti zvečer izginejo.

Bogdan z Arnom obišče nasprotni breg. Ribič mu pokaže vodnjak s pitno vodo. Do zaliva pelje kolovoz. Boljša cesta ni daleč stran.

Vzdušje je "jezersko". Čisti mir, brez motilnih elementov, z izjemo vročine. Nočno kopanje le za silo osveži. Morje ima 27°.

mogočni svetilnik med Egejskim in Sredozemskim morjem

zelo turški

antično vojaško pristanišče Knidos na zahodni strani nasipa med otokom in kopnim

jezerski Büyük çaty

6. julij 2023, četrtek

Büyük çaty - Gölge koyu

Danes še ne nastopa meltemi, raziskujemo.

Na nasprotno obalo zaliva gremo po vodo za tuš in na pasji sprehod. Stalni prebivalec ene od bark Husein živi v zalivu že 15 let. Na lesenem pomolu ima pralni stroj, v vodnjak speljano cev s črpalko. Občasno je ribič, od česa živi, ni povedal.

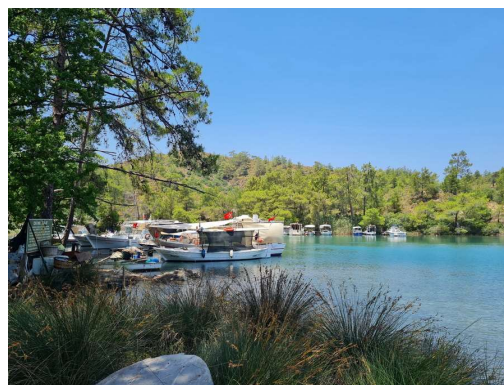
Ob dveh se končno odločimo zamenjati lokacijo. Zunaj piha. Do Amazon koyu jadramo na genovo. V zalivu je preveč valovanja. V iskanju mirne vode skoraj nasedemo. Pregledamo sosednji zaliv in se odločimo za enega bolj severno. Ko sidrava, uleti gulet in nas izrine. Zato ne obožujem Turkov. Polni so sebe ... (kot bi bili v Dalmaciji)

Mir najdeva v prejšnjem zalivu, bliže Amazonskemu. Sidro lepo drži in nihče se ne drenja in ropota okoli nas. Lahko smo nudisti (Arno je že ves čas)...

Večerni naval os smo s skupnimi močmi hrabro odbili.

Buyuk çaty, vas bark

ribiči

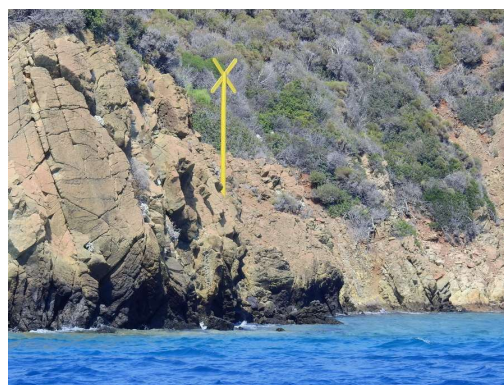
štirna

takole se prevaža gospodič Arno

Amazon koyu

oznaka ribolovne cone, proti notranjosti zaliva je ribolov prepovedan

7. julij 2023, petek

Gölge koyu - English harbor

Vstali smo pred osami in ob 10.30 se že privezujemo v Angleškem pristanišču. Najprej vozimo v valove oddaljenega meltemija, potem nekaj časa spodobno jadramo na bočne sapice meltemija, ko zavijemo proti vzhodu, se veter poslovi.

Drevesa na južni obali zaliva Gökove so nagnjena na vzhod. Ni sledov, da bi tu kdaj pihal močan severnik. Izgleda, da ima Windy prav in v teh krajih meltemi piha z zahoda. To potrjujejo tudi jadrnice in jahte, skrite vzhodno od rtov, na zahodnih obalah zalivov.

Kapitan se po priporočilu turških znancev odloči za najbolj skrit zalivček v zalivu Degirmen bükü, kjer ima "skromno" rezidenco Erdogan. Upava, da ga ni doma. Kadar je, iz zaliva odženejo vsa plovila. Celo področje imajo namen zapreti, kot Brijone, s pretvezo posebne cone za trening potapljanja (za policaje)... Torej zadnji čas za ogled...

Da ga ni doma, postane jasno za prvim rtom. Enake namere kot Lara ima še veliko plovil. Uspeva najti dovolj prostora, sidrava se in krmo priveževa s tremi vrvmi, za vsak slučaj. Turški sosede so privezani kot pajki. Očitno bo potrebno kupiti še kakšno daljšo vrv...

Do popoldneva se zaliv popolnoma napolni. Po predhodnem posvetu kapitanov motornjak celo položi sidrno verigo čez našo. Vsi sidramo na dolgo, počez čez celo širino rokavov.

Zaenkrat še ni močnih sunkov vetra. Vročina je neznosna. V barki je 36,5 stopinj, morje ima 28. Urekeke poroča, da malo severneje, pri Didimu, piha že 24 vozlov. V barki imajo stopinjo manj...

Počivamo sredi borovega gozda. Mimo vozijo barčice. Prva je ponujala vodo za dopolnit ladijske rezervoarje in sprejemala smeti, naslednja prodaja kruh, sladoled, pijače in pivo... čakam zelenjavarja...

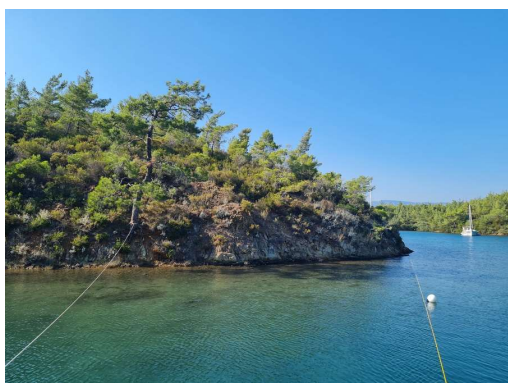
Morda zaradi pomembnosti objekta na dnu zaliva danes ne bomo žrtve os in komarjev.

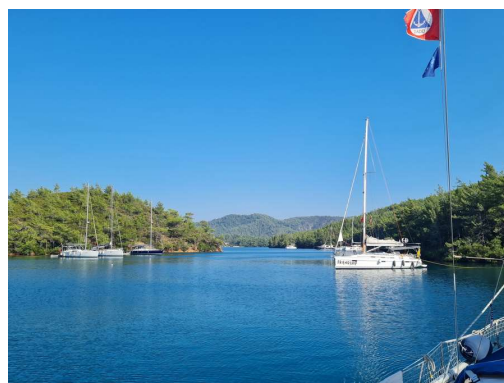
med potjo

v Angleškem pristanišču

obala za krmo

Angleško pristanišče, v 2. sv. vojni so bile tu parkirane angleške specialne enote

8. julij 2023, sobota

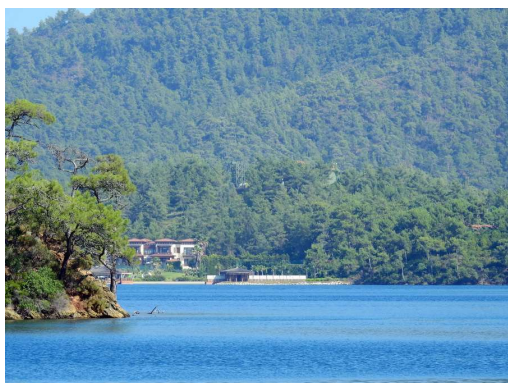
English harbor

Os in komarjev v zalivu ni, spanje moti le vročina.

Zjutraj se del bark zamenja. Pridobimo nekaj "pegleznov", nekaj jih mora zatočišče iskati drugje.

Prevroče je za kakršno koli aktivnost, razen plavanja in namakanja v mlaki, ki se ji reče morje. Na vseh barkah vlada mrtvilo. Malo življenja izbruhne le, ko zapiha močnejši veter bolj severne smeri. Barkam, ki so vezane počez, zapiha v bok in lovijo svoje tende.

Hladneje postane šele zvečer. Glede na današnje sunke vetra v našem jezeru, sva potolažena, da nismo odpotovali naprej.

za vogalom...

ena izmed erdoganovih počitniških hišk

9. julij 2023, nedelja

English harbor - Šeher Adasi - Ören

Ponoči je pihalo od zadaj in hladilo spalnico. Veliko bolje smo spali, kot včeraj.

Zjutraj sva sklepčna, da se moramo premakniti. Dolgčas nam je, nič se ne dogaja.

Zbudiva novega soseda, ki je včeraj svojo verigo položil čez našo, in še preden izpluje sosed, za njim Lara, je že čakalna vrsta za naša veza.

Malo s strahom zaplujemo na odprto, ker vsi drvijó v nasprotno smer. Vsi zalivi so polni, vsi se skrivajo.

Na odprtem piha z vzhoda namesto s severa in valovi niso prav nič strašni. Motoriramo v veter do otočja Šeher. Kapitan si želi za vsako ceno ogledati Kleopatrino plažo. Pesek na plaži je dala za svojega dragega Marka pripeljati iz Egipta in je za razliko od okoliških plaž bel.

Bliže smo otokom, več je guletov. Prav nesramno plujejo po lastnih pravilih... med njimi zagledava celo tronadstropnega...

Plažo si ogledava, kopanje izpustimo, ker vedno močnejše piha. Dvigneva skrajšani jadri in se usmeriva proti Örenu. Tam sidrana pred plažo vedrita znanca iz lanskega relija, najine ladijske zaloge že kličejo po obisku kakšne trgovine in v sosednji marini lahko kar peš urediš praznenje črnega tanka...

Jadranje na zahod do Örena je bilo eno bolj športnih v Larini karjeri. Vzhodnik se je obrnil na severnik, kasneje za kratek čas celo na zahodnik. Pihalo je od 0 do 35 vozlov. Valov pod gorami Müglije ni bilo. Potem, ko smo se nekajkrat močno nagnili in prvič odkar plujeva z Laro izpraznili kuhinjski pult, mizo v salonu, sva raje vklopila motor ter lovila nepredvidljive sunke vetra samo s skrajšanim glavnim jadrom. K sreči se ni nič razbilo. Arno je še vedno član posadke.

Prav veliko možnosti sidranja v Örenu ni. Mestna plaža je ograjena, pred ograjo je morje globoko že več kot 10 m. Primeren prostor sva po raziskavi zaliva našla za Daskom (jadrnica znancev, Amel 50) med kopališčem in marino. Sunki vetra so prihajali od povesod, morje je zelo nemirno. V vrhuncu divjanja vetrov se Lara obrne v eno smer, zadaj privezan gumenjak, pripravljen za osvajanje kopna, pravokotno na Laro. Veter mu trešči v bok in gumenjak skupaj z motorčkom poleti v zrak, se obrne in pristane v morju s propelerjem navzgor. Hitra akcija in mini servis sta pomagala, da motorček še dela.

Zvečer obujamo spomine in klepetamo do jutri...

lepo poskrite račke

kopališče ob otočju Šeher

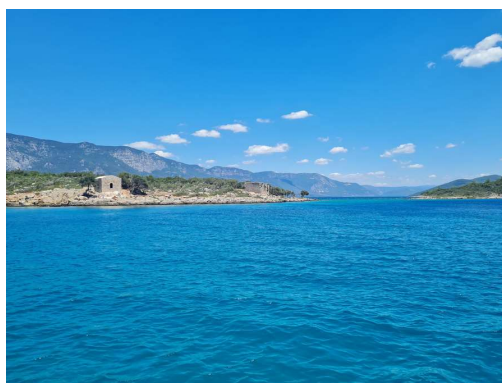
antični ostanki in tronadstropni gulet

Kleopatrina plaža

pesek je nedotakljiv, še brisače ne smeš položiti nanj

pogled proti dnu lepega zaliva Goekova

10. julij 2023, ponedeljek

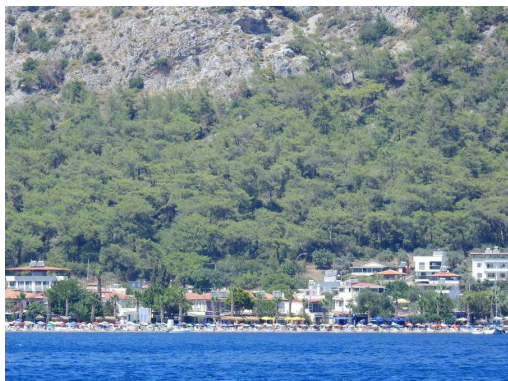
Ören - Çökertme

Zjutraj naju s klicem razveseli Urekeke. Blizu je in dogovorimo se za srečanje v Çökertme.

Z gumenjakom se odpeljemo v marino, pridobiti potrdilo o praznenju črnega tanka in oropat Migros. Arna priveževa pred vhod v market in mu prepustiva v varstvo naš nakupovalni voziček. Tudi ta Migros ni posebno dobro založen, nima velike izbire zelenjave, sadja, mesa. Polno otovorjeni se vrnemo na Laro, posprava, nato skupaj s Tracey in Stevom obiščemo mesto. Ören je letoviško mesto za Turke, tujci so redki. V njem najdeš skoraj vse kar rabiš. Bogdan je končno kupil svojo SIMko (preden je pojedel vse moje podatke), Steve ni našel prostega brivca, Tracey se je založila s krompirjem in v obalnem kafiču smo se okrepčali z burgerji, toasti, hrustljavčki, kavami za "male pare".

Do Çökertme jadramo. Urekeke že čaka. Sidramo pred njimi. Iztok je vstal že ob 4.30, da bi se lahko srečali na njegov rojstni dan. Preplula sta hitrih in valovitih 70 milj. Prideta na Laro, nazdravimo kapitanu Urekeke in klepetamo, klepetamo. Lepo je srečati prijatelje daleč od doma.

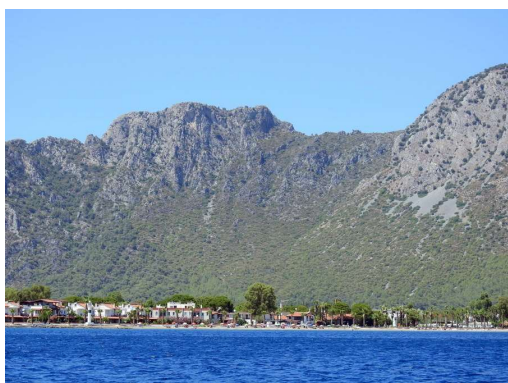
Zvečer nas Iztok povabi na večerjo. Odlično jemo in pijemo na prijetnem prepihu na pontonu pred taverno. Tem za pogovor nam nikakor ne zmanjka.

Oeren pod visokimi gorami

Oeren

počitniška naselja v bližini

toplarna

premog se pripelje po tekočem traku iz zaledja

srečni posadki

11. julij 2023, torek

Čökertme - Baglar koyu

Muhasti meltemi nas preganja in žalostna se odpoveva turškemu zajtrku v taverni skupaj z Urekeke. Po kavi v domačem kokpitu se poslovimo. Urekeke bo še nekaj dni raziskoval severno obalo zaliva Gokova in se nato vrača v Grčijo, Lari se mudi obpluti rt pri Bodrumu, preden se zbudi nov val meltemija.

Tudi danes se ukvarjava s spremenljivim vetrom po jakosti in smeri. Na trenutke drvimo 7, za otoki mora pomagati Yanmar. Pri Bodrumu piha najmočnejše točno v kljun. Gostota plovil okoli Bodruma je neverjetna, še Hvar se skrije.

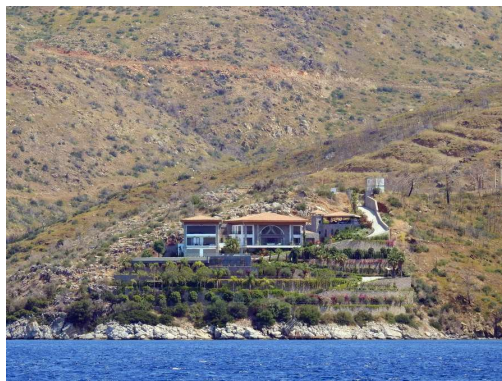
Dusk je izplul uro pred nami. Zasedran je zahodno od Bodruma in okoli njega ni gneče. Pridružimo se mu. Sidrišče je kasneje obiskala pomorska policija in še tistih nekaj izletniških guletov okoli nas se bliskovito razprši. Zvečer nas ostane pet plovil. Pravi čudež glede na okoliške zalive, še posebej ker pri močnih sunkih vetra ni valovanja in pod nami je lepo turkizno peščeno dno.

V zalivu je zanimiv hotel. Neskončna množica počitniških stanovanj okoli in nad zalivom izgleda prazna, mestna plaža je bila nabitno polna. Nismo stopili na kopno.

Danes smo zaključek etape praznovali na Lari.

lahko najameš, komplet ali posamično

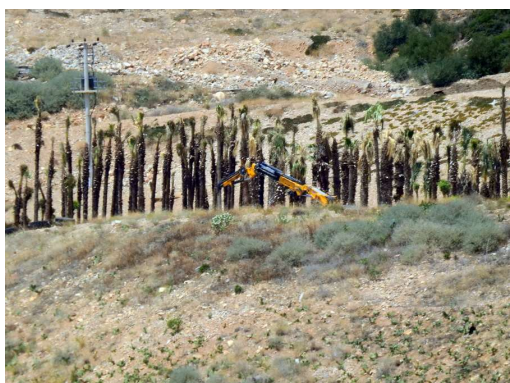
ni naprodaj

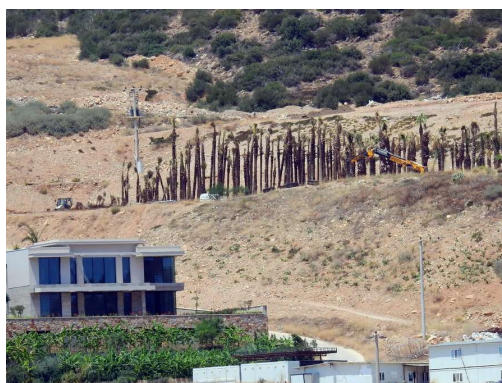
v tem naselju se še kaj najde

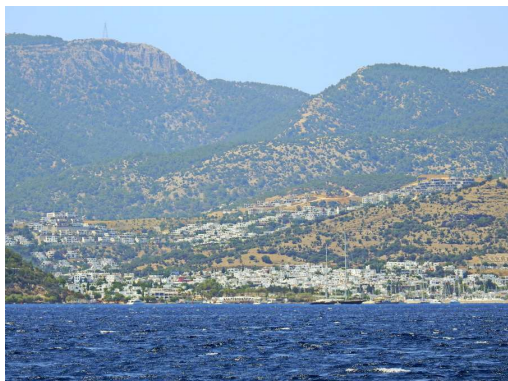
črne hiše so idealne za te kraje...

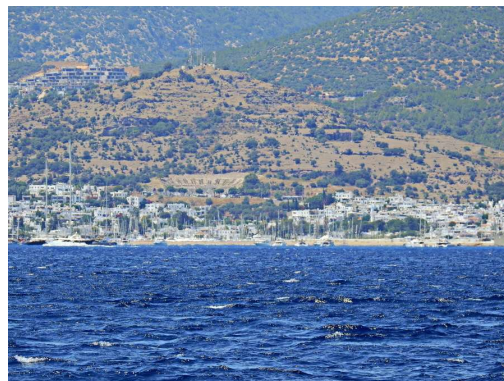
palme čakajo, morda malo dolgo

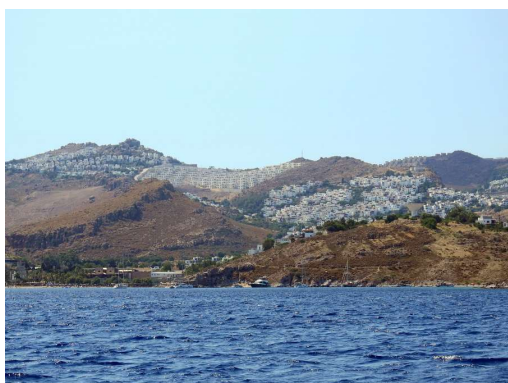
sigurno so cenejše od koperskih

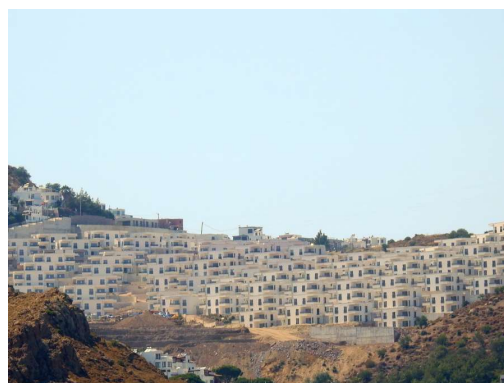
Bodrum

Bodrum

Baglar

še naprodaj

plaža z nobel hotelom

na Lari

12. julij 2023, sreda

Baglar koyu - Demir koyu, Kazikli iskezi

Na obeh jadrnicah je bilo vstajanje ob 6h naporno početje.

Zvečer smo ugotovili, da je jadrnica Eleven, tudi udeleženka lanskega relija, sidrana v sosednjem zalivu in smo jih šli zbuditi. Zbudil jih je Arno. Skupna kava zaradi valovanja žal ni bila mogoča in smo se kar prehitro razšli.

Plovba okoli rta Bodruma, nasproti grškega Kosa in naprej na sever je dolgočasna. Motorirali smo po razburkanem morju, ne od vetra, ampak od množice plovil. Gliserji, jahte slalomirajo med jadrnicami. Tovornjače in super fasti na sredini kanala valove še dodatno zmešajo in povečajo. Obala je popolnoma pozidana s počitniškimi hišami in hoteli. V zalivih polnih plovil so tudi marine za megajahte. Morje je odlagališče fekalij prihajajočih in odhajajočih jaht.

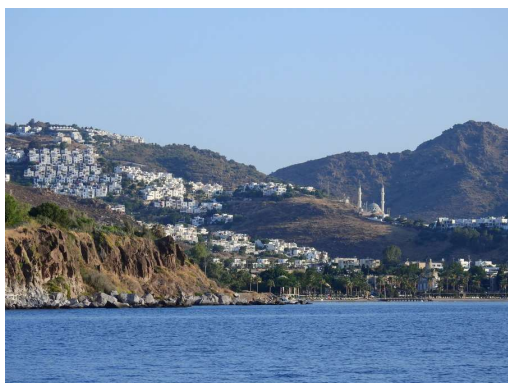
V velikem zalivu Gulluk smo doživeli 15 minut vetra v bok. Pred severno obalo, vzhodno od Didima je množica ribogojnic, živih in zapuščenih. Ko najdemo prehod, nam severo vzhodnik zapiha točno v kljun dobrih 5 Bf. Zadnje milje počasi rinemo

v zaliv in se sprašujemo, koliko bo pihalo na koncu... Ampak pred koncem Bogdan vzame daljnogled in začne raziskovati lep zaliv na zahodni strani, ki izgleda miren, in zagleda Albatrosa, še eno jadrnico lanskega relija. Nismo prišli do konca zaliva Kazikli...

Popoldan preždimo večinoma v morju. Če nismo v morju, pobijamo milijardo muh, ki želijo zavzeti naša podkrovja. Vmes se najdejo tudi divje čebele. Vse tri posadke smo v boju neuspešne. Niti kemija niti fizični obračun jih ne premagata. Muhe s temo delno odletijo.

Kljub vetru, ki se je obrnil na zahodnik, je grozljivo vroče. Na nasprotnem bregu, nekje daleč, je izbruhnil velik požar, ki so ga do noči pogasili. Ni čudno pri tej pripeki. Ubogi gasilci.

Zvečer sta posadki Duska in Lare povabljeni na Albatros. Sema je preveč dobro skrbela za goste. Ženski in moški tabor sta dolgo v noč tekmovala v klepetanju.

pozidani baglar

če zmanjka prostora za plažo, jo naredijo

Akyarlar koyu in Eleven

Eleven, Dusk

vse pozidano z dragimi počitniškimi hišami

prav na gosto

poshy marina ne more imeti skromne džamije

Dusk in delfini

tole še niso uspeli pozidati

na Albatrosu

13. julij 2023, četrtek

Demir koyu, Kazikli iskezi

Zmankuje nama vode in ko včeraj omeniva, da greva danes v marino za rtom po vodo, pa naj stane kolikor hoče, Dusk (Amel 50+) ponudi vodo iz svojega mega watermakerja. Ne samo vodo, Tracy ponudi še pranje perila v njihovem 8 kg pralnem stroju. Nehava biti fina in sprejmeva. V Turčiji je voda na voljo v marinah, na mestnih obalah in pomolih tavern. Do priveza na mestni obali niti v sanjah ne prideš, enako velja za pomole tavern. Voda v marini stane ponavadi okoli 5 eur, ampak zraven spada še poldnevni vez, ki ga računajo od 20 eur naprej...

Tako se je dan lepo začel. Rezervoar imamo ponovno poln pitne vode, perilo se je vrnilo oprano in posušeno. Hvala Tracy.

Današnji jugovzhodni veter je zahteval vezanje na obalo, ker smo ogrožali kanadsko-finska soseda na malem, zelo starem Halbergu. Potem se je veter obrnil na zahodnik in nastopila je saharska vročina. V barki je 38,4°C, v sosednji vasi 41.

Danes je manj muh, bistveno manj. Pomislila sva, da so se vselile, ko smo pluli med ribogojnicami. Danes imamo samo senčni bok barke poln zelo majhnih, rjavih krilatih nestvorov.

Zaloge pohajajo in proti večeru odglisira posadka Duska in Bogdan z gumenjakom v trgovino na koncu zaliva. Ni in ni jih nazaj.

Najprej jih pošljejo v bližnjo vas. Trgovina je bolj uboga, a pivo prodajajo. Nazaj grede najdejo "bližnjo" trgovino, oddaljeno 200 m od priveza na pontonu pred restavracijo. Samo v drugo smer so se morali sprehoditi. Pred odhodom v restavraciji pijejo zaslužen pivo, ko po pontonu prikoraka slovenska posadka jadrnice Zippy...

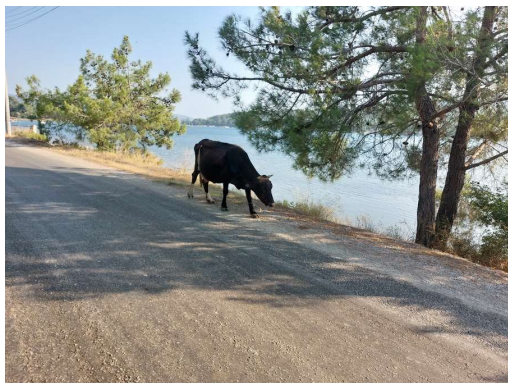
Odločiva se, da se jutri preselimo k Zippy-em na konec zaliva. Poslovilni večer posadk Albatrosa, Daska in Lare je na Lari...

napajanje

na Halbergiču

na pohodu do trgovine

14. julij 2023, petek

Kazikli iskelezi

Že navsezgodaj nas napadejo vampirske muhe. Vse tri posadke se fizično spravimo na drhal, ne pomaga, preveč jih je. Grizejo celo med plavanjem. Prepričajo tudi Duska in Albatrosa, da se premakneta zaliv južneje.

Lara se preseli za 2 milji proti severu, na konec zaliva, na bojo blizu Zippy-a. Vampirske muhe so odletele, navadnih je le za vzorec. Vročina postaja neznosna in se še stopnjuje, ko se vzhodnik obrne na vrel severozahodnik.

K Zippy-u odveslava z vzhodnikom, nazaj s konkretnim severozahodnikom v spremstvu Gregorja na gumenjaku z motorjem, za vsak slučaj, če nebi zadela Lare. Vmes se spoznavamo, debatiramo, obiramo in hidriramo.

Popoldan se hladimo vsak po svoje, bolj ali manj uspešno.

Večerjamo v restavraciji butik hotela. Namesto slow fooda imamo slow moving natarkarje. S hrano je vse OK. Sladico nam

postreže Janja na Zippy-u.

Lepemu dnevu sledi vroča noč. Kapitana sta bila sklepčna, da bo bolje spati v kokpitu.

15. julij 2023, sobota

Kazikli iskelezi - Port Nikolao

Obe posadki vstaneta zgodaj, ker meltemi do 13h spi. Zippy zapluje na jug, Lara na sever.

V marini D-marin v Didimu imamo pit stop, dobesedno. Tako hitro še nikoli nismo dolili goriva. Motoriramo naprej.

Nekaj milj za Didimom zapeljemo v neznosen smrad in roje muh - čistilna naprava? Taka kot pod Istanbulom, ki ne uspe vsega prečistiti?

Priropotamo do ribogojnic in ujamemo nekaj vetra s celine. Dvigneva jadra v pomoč Yanmarju. Spustim se v kuhinjo, da bi naredila zajtrk in zagledam vodo v salonu. Slana je. Panika. Dere iz kopalnice, zato najprej zaprem WC ventil. Voda še vedno dere v kopalnico, kamor smo nagnjeni, in iz nje v salon. Kapitan stopi v akcijo. Odpre motorni prostor in najde izvir, razpoka na cevi hladilne vode, tik za impelerjem. Mali vodomet. Krivec je kapitan, ker ni servisiral motorja po "letalsko". Izklopim motor in kapitan izvleče svoje škatle z orodjem, razstavi pol barke in začne popravljati. Medtem jadramo po polžje proti cilju, vmes obdobje tudi stran od njega, kajti vetra je vedno manj. Po dobri uri znojenja kapitan skrajša cev in jo ponovno pritrdi. Vdor vode je saniran, vodo iz barke odstranjujeva do cilja. Zaključna dela, pomivanje, pridejo na vrsto na sidrišču pri 38°.

Ker smo se med potjo zamudili, nas veter ujame nekaj milj pred ciljem. Nisva razvijala jader, dovolj akcije je bilo za danes. Hkrati s katamaranom, ki nas je v fazi popravljanja prehitel, zaplujemo v prvi, najbolj vzhodni zaliv na koncu polotoka Dilek. Njemu sidro ni prijelo, nam je in v zalivu ostanemo sami. Prav veliko prostora zaliv Port Nikolaos ne nudi, zaradi malih globin, čeri in s travo poraslega dna. Naš vulkan se je uspel dovolj dobro zapičiti v korenine trav, da je zdržal sunke čez 20 vozlov in 2500 rpm vzvratne vožnje. Kasneje se sidra še turški solo jadralec. Po 15 minutah je s položenim sidrom na poti na odprto morje.

Čisto sami vseeno nismo. Ponovno preganjava roje muh. Iz obale nas opazujejo krave vseh vrst in velikosti. Iz sosednjega zaliva poslušava glasbo...

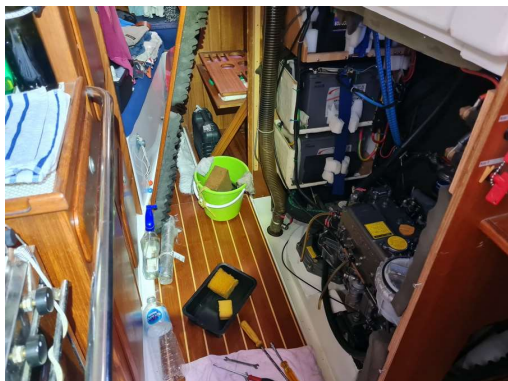
Zelo lep zaliv ima napako. Zrak ima 38°, kristalno čisto morje 20°. Plavanje je podobno knajpanju.

Zippy

turško počitniško naselje, kot npr. Barbariga

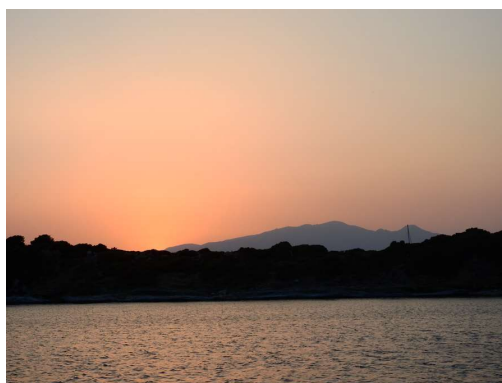
akcija

cela čreda krav

pastirjev nisva opazila, tudi štale ne

sončni zahod za Samosom

16. julij 2023, nedelja

Port Nikolao - Čam limani

Spali smo dobro. Temperatura morja je Laro ohladila. Po jutranjem skoku v morje smo v hipu budni in, ko se ob 8h veter umiri, izplujemo.

Nasprotnega vetra je manj kot 10 vozlov. Plovba skozi kanal med Samosom in Turčijo v močnem meltemiju je precej nespametno početje. Tok teče proti severu, meltemi pada čez Samos proti jugu, valovi se odbijajo od skal. Današnje jutranje motoriranje je za naju boljša izbira.

V Pitagorionu na Samosu je ogromno jamborov. V našo smer gre malo plovil. Ko na vzhodnem rtu Samosa obrnemo proti severu, postane morje razmetano v vse smeri. Kriviva tokove in včerajšnje vetrove. Šele nekje na sredini poti čez zaliv Kušadasija se gladina umiri. Jadramo 15 minut. Edina zanimivost poti je napol potopljen gumenjak v grških vodah in otroški balonček na turški strani.

Sidrava v enem redkih skrivališč med skalnimi rti na severni obali zaliva Kušadasija. Vse ostalo so kilometerske peščene plaže pred hotelskimi ali počitniškimi naselji. Dve peščeni plažici se skrivata med rti za malim otočkom. Ker je nedelja, komaj najdeva prostor med čolni domačinov, da sidrava in se s krmo veževa na obalo. Kmalu smo tudi mi med nedeljskimi plavalci v kristalnem, toplen morju. Na Lari je prevroče. Muh še ni...

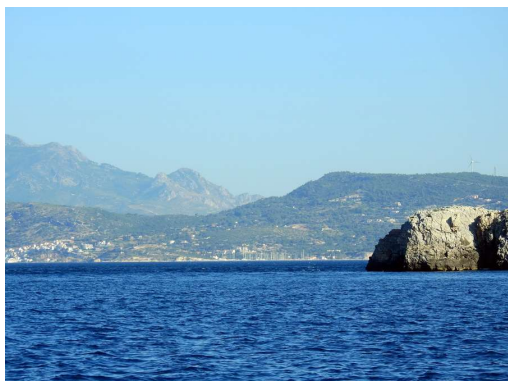
Zvečer ostanemo sami. Uživamo v večernem hladu pod zvezdami, edini prijetno topli del dneva je.

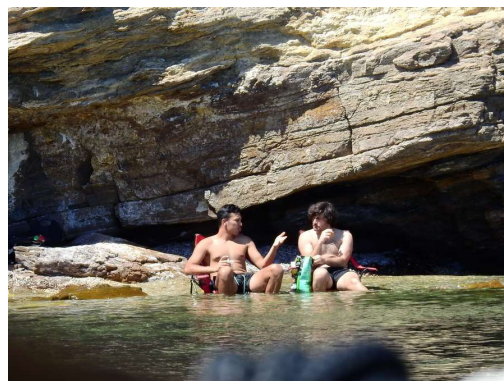
Jutranji pogled proti Samosu

naslednji zaliv prav na špici rta Dilek, vanj pride več valovanja

Pitagorion na Samosu

nedelja je

17. julij 2023, ponedeljek

Čam limani

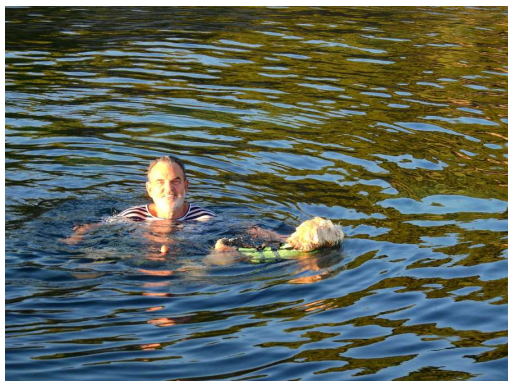
Nikamor ne gremo. Počakati morava, da napad meltemija mine in bomo lahko obpluli naslednji rt pred Česmami.

Današnji sosedi so prijetna družina na mali ribiški barki. Kopajo se še pogosteje kot mi in kurijo roštilj. Pozno popoldan izplujejo. Nadomestita jih dva manjša čolna, ki tudi izgineta pred nočjo.

Na obali se vrste kopalci, proti večeru družba postavi manjši tabor.

Na Lari se menja motorno olje, pospravlja, lovi muhe, plava okoli Lare. Malo manj vroče je. Včeraj je termometer kazal 39, danes 38,4.

Zvečer je prijetno, tiho. Mujezinovo petje izza hriba je komaj slišno.

Arno ne zdrži brez plavanja

uživača

vaški posebnež 1

2

3

4 počasi plavutari okoli rtov

18. julij 2023, torek

Čam limani - Doganbey burnum

Bogdan odnese smeti na velik kup nad plažo in sprehodi Arna, da fotografira naš privez, potem izplujemo.

Prav počasi jadramo nekaj milj ob dolgočasni turški obali. Kilometerska peščena plaža, za njo hoteli, počitniške hiše in zelo na redko posejani minareti. Precej izumrlo izgleda vse skupaj.

Zadnje milje motoriramo, pred ciljem naravnost v zelo živahen veter. Nasproti drvijo jadrnice samo na genovo.

Doganbey burun je zelo slikovit zaliv s toplimi vreli in je temu primerno obiskan. Po nekaj dneh ponovno srečamo gulete. Ko turistična plovila izginejo, nastopi nirvana - če ne uleti kakšen skuter...

Sidrala sva 3x, da je kapitan kolikor toliko zadovoljen z lokacijo. Sidro drži kot pribito v čistem pesku ampak, enkrat smo bili preblizu kamnov, drugič nad ostanki potopljenega čolna. Seveda se med tem konfiguracija bark v zalivu menja. Ko sidramo tretjič ostanemo samo še mi, ribič, ki čisti mreže in domačin, vezan na obalo. Pred mrakom se nam pridruži še lepa turška jadrnica.

Toliko muh kot tu, ni bilo še nikjer. Podkrovje smo deratizirali, zamrežili, v kokpitu je črno. Iščejo zavetje pred vetrom. Bogdan bije izgubljeno bitko. Do sedaj jih najbolj moti Autan. Grozljivo je.

Najlepše je v morju. Ob vrelih je prijetno toplo, na sredini osvežujoče (21°). Najprej do njih zaplavava z Arnom, kasneje vse natančno preplavutari še šef, ko gre tretjič kontrolirat sidro...

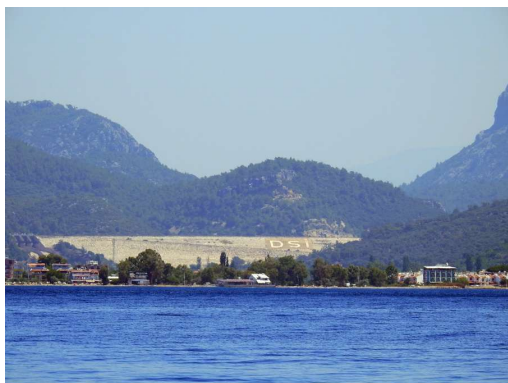
S temo muhe končno izginejo. Umiri se veter, v zaliv se priplazi valovanje in zaspanost.

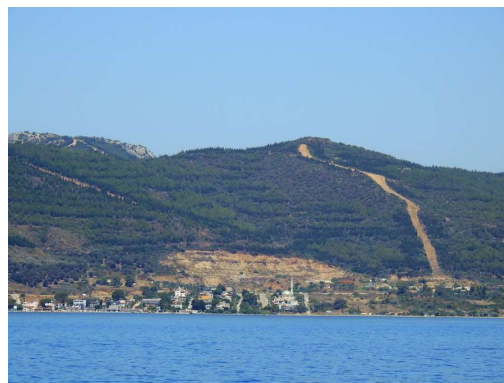
Čam limani

Čam limani

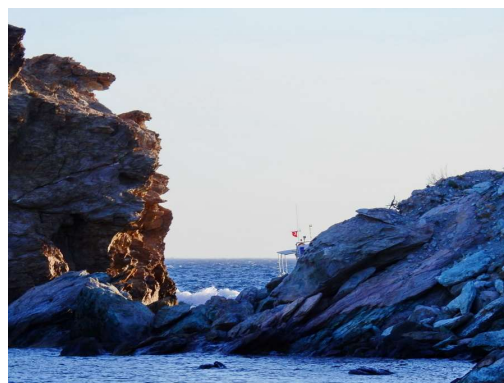
velik jez na obali

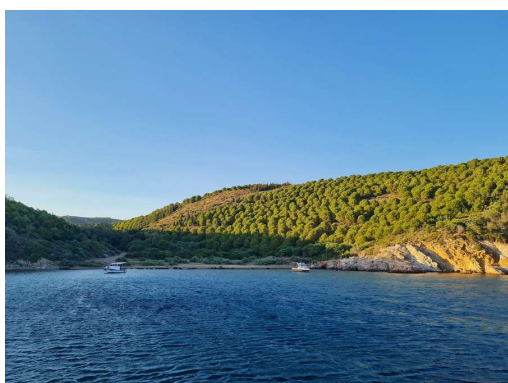
proti Doganbey burnumu je vse pogozdeno, bori in ciprese

gulet pri toplih vrelcih

za rtom so konkretni valovi

pogled z Lare v zaliv

lepa turška jadrnica

19. julij 2023, sreda

Doganbey burnum - Zeytineli koyu

Izplujemo ob 7h in takoj za rtom treščimo v valove in veter. Skrajšava glavno, genovo razvijava po potrebi. Prve milje napredujemo zelo počasi. Valovi so visoki, strmi, odsekani. Kriv je nasprotni tok, ki teče proti vetru na sever. Po treh miljah se valovi umirijo in Lara pospeši. Vetra je najprej 4 potem 5, 6 in pred rtom Teke 7 Bf, 60 - 80°S. 13 milj čez zaliv Sigačik spominja na jadrnanje čez Kvarner v burji. Pod rti na zahodni strani so padajoči vetrovi zmerni, ko se usmerimo proti zalivu Zeytineli nam zapiha točno v kljun 6 Bf. Pospraviva vse krpice in zadnje 4 milje do sidrišča motoriramo.

V zalivu je ali je bil počitniški center vojnega letalstva. Na koncu zaliva je lepa peščena plaža, za njo palme. V nizki vodi čofotajo domačini v kopalkah in v črno zavite domačinke...

Vleče 5 Bf, valov ni, muh je malenkost manj kot včeraj, turkizno morje ima 19,5°, zrak 36,4...

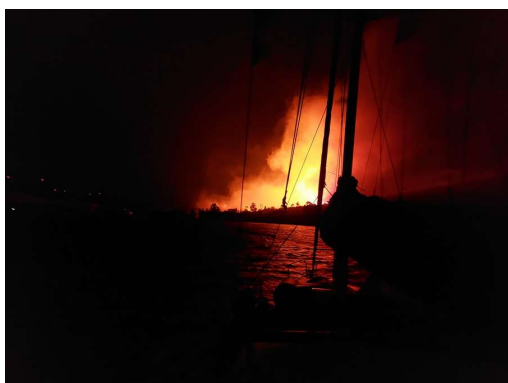
Zvečer se začne drama. Na obali zagori. Gasilci pridirjajo sorazmerno hitro, ampak severnik piha v sunkih do 29 vozlov. Nimajo možnosti za uspeh. Branijo vas. Ogenj se razširi v griče, porasle z makijo, vzhodno od vasi, po JV obali proti odprtemu morju. Na vzhodu zaliva je ribiško pristanišče. Iz njega vodi cesta v vas. Z veliko sreče in skromno pomočjo gasilcev se plameni ustavijo ob cesti in pristanišče zaobidejo. Če bi se vneli ribiški čolni ali bi se obrnil veter, bi se morala po hitrem postopku presidrati. K sreči se to ni zgodilo. Sidrana sva bila na meji dima in pepela, najbližji plameni so bili 150 m stran na zavetreni strani in so prinesli le dodatno ogrevanje v že tako vroči noči. Dežurava pozno v noč, dokler se ognjena stihija ne pomiri in lastniki čolnov ne zapustijo malega pristanišča.

mame se kopajo oblečene

takole se je vse začelo

in ušlo izpod nadzora

gori ves vzhodni breg

oganj je mandrač magično zaobšel

ko vse pogori, se ogenj umiri...

20. julij 2023, četrtek

Zeytineli koyu - Češme

Ob zori naju zbudijo helikopterji. Gasijo posamična žarišča. Prileti letalo in razprši rdečo tekočino. Kasneje se na teren podajo gasilci. Nekaj časa opazujeva, ko helikopterji začno zajemati vodo vedno bliže Lari, izplujemo.

Do rta Beyaz, ki leži nasproti grškega mesta Chios, hitro jadramo. Pred Češmami vetra zmanjka. Vežemo se v marino Češme. Barka je potrebna pranja, osvežitve zalog, posadka sprehoda.

Marina je prijetna, leži v centru mesta. Trgovine so v neposredni bližini, stari del mesta za vogalom. Najprej Arna sprehodimo po naravni travi, potem se zapodiva po nakupih. Popoldan kapitan temeljito opere Laro, jaz se lotim pranja perila. Uporaba pralnega stroja marine je nesramno draga. Sicer tudi marina ni najcenejša, a velike (cenejše) izbire v teh koncih ni.

Zvečer gremo na ogled starega dela mesta. Na cesti je ogromno ljudi. Nekateri imajo piknik v parku, drugi posedajo po lokalih. Dobro jeva v precej turistično usmerjenem lokalju nekje ob glavni ulici. V njem strežejo pivo, vino, raki.... ne moreva piti čaja ob dobri večerji.

Nazaj grede obiščemo še nekaj trgovin, sladoledarnico. Nisva uspela dočakati zaprtja trgovin, lokalov, pa je že jutri...

tudi čolni na obali poleg mandrača so ostali skoraj nepoškodovani

jutranja akcija

čopter

letalo

Chinook, Mi-6, Sikorsky

dobro ciljajo

po pogorišču se vozijo gasilci

albanski coast guard patroljira ob meji in nas spremlja skoraj do Češem

vikend naselja

čudne zgradbe

hotel in rezidenca socialnega revčka

Marina Češme

21. julij 2023, petek

Češme - Karaada

Kljub temeljitemu pranju barke zjutraj v notranjosti še malo vonjamo dim. Žal ni od dimljenih mesnin. Teh je že davno zmanjkalo.

Operemo Arna in kopalno brisačo, potem gre kapitan na recepcijo poravnat račun. Praznenje črnega tanka je vključeno v ceno, zato se najprej zapeljemo na bencinsko črpalko. Sprejme nas mornar in po daljšem posvetu med njim, receptorko in črpalkarjem zaključijo, da se 30 litrov dreka ne izplača izčrpavati in nam izstavijo samo potrdilo. Dolijeva nafto in izplujemo.

Obala severno od Češem je polna hotelov in lepih naselij. Na koncu rta so dobro označene čeri, med katerimi se pluje naprej proti severu, na otoke ali v zaliv Ildir. Na čerih nesrečno čepi velik novejši gulet.

Od čeri do otoka Karaada jadramo. Izbereva prvi, zahodni zaliv, ker izgleda najmanj naseljen s plovili. Zvečer, ko dnevni živ-žav mine, v spokojni tišini ostanemo tri jadrnice.

V naslednjem, srednjem, južnem zalivu je zatočišče za osle. Po AIS-u se je tam paslo toliko bark, da sva ogled osličkov izpustila.

Severno od Češem ni več invazije muh. Vročina ne popušča, še bolj nevzdržno je, ker je zrak bolj vlažen.

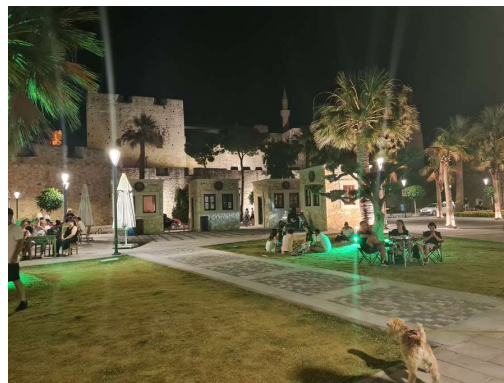
nekaj slik od včeraj, pred mesnico

nočne Češme

park pod gradom

park pod gradom

pogled iz marine

pogled iz marine

Češme so lepo mesto

nesrečni gulet se je povzpel na čeri

22. julij 2023, sobota

Karaada - Büyükada

Zjutraj je totalna bonaca. Ne pomnim, da bi na letošnjem potepanju že imela tako zrcalno morje. Jutranje plavanje v turkizni laguni je pravljico. Arno ni hotel iz vode...

Ob zahodni strani Karaade nadaljujemo proti severu, proti naslednjemu rtu Karaburun, Črni rt. Kmalu ujamemo veter, prijeten severozahodnik in jadramo skoraj do rta. Pred rtom vozimo slalom med ribjimi farmami. Pri rtu se morava vdati in zagnati motor, ker so vetrovi iz vseh smeri. Kasneje prevlada zahodnik in jadramo do cilja.

V bližini ribjih farm se pogosto sprehajajo delfini. Odkrije jih Arno. Verjetno sliši njihovo dihanje. Njegovo lajanje jih privabi in izgleda, kot da se pogovarjajo. Delfini delajo vragolije, Arno laja na prav poseben način.

Karaburun je res črni rt. Ima lep svetilnik in za njim po hribih ogromne veternice. Severna obala je slikovita, kot Pelješac. Niso je še uspeli pozidati s počitniškimi naselji.

V skromnem zavetju otočka Büyükada komaj najdeva dovolj prostora za Laro med množico ribiških navdušencev, ki s temo odplujejo domov.

prvih nekaj milj je bilo brezveterje

Arno v elementu

na nek način se sporazumevajo

Karaburun in ogromni vetrnici

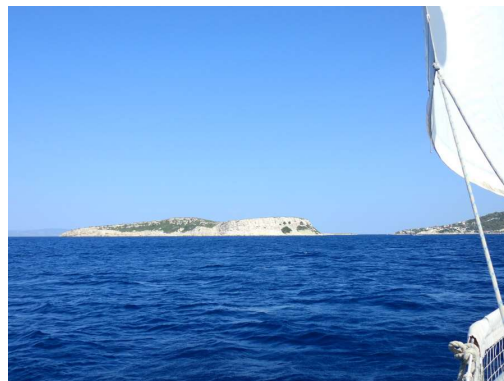
skrita plaža s kempom

opazovalnica ne vem česa

teta ima pod skalo napeljane fiksne mreže za lovit ribe

Beuyekada je za razliko od rta bel otok

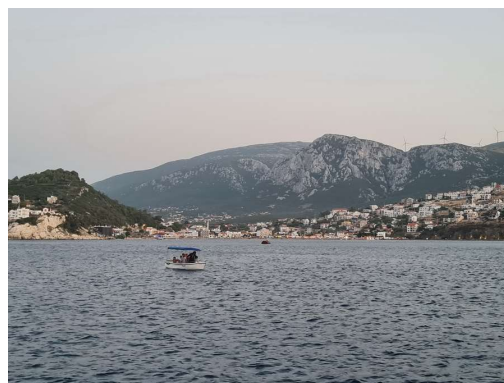
vas Karaburun

tale dva sta nalovila ogromno ribic

drugi malo manj

še zadnji ribiči pred trdo temo

23. julij 2023, nedelja

Büyükada - Foča

Kapitan popravi polomljen drsnik glavnega jadra, potem izplujemo proti Foči, kjer domuje nekaj naših znancev z lanskega črnomskega relija.

Do južnega zaliva otoka Orak jadramo na genovo. Nedelja je in v zalivu je pol Foče. V množici plovil komaj najdeva Aegean, barko komodorja Ismaila. Komodor privesla na Laro, klepetamo, komodor z Bogdanom odvesla na Aegean, klepetajo. Dobi kavo in podoben drsnik za jadro, da imava rezervo.

Bakiš, poveljnik policije v Foči v pokoju, je svojo jadnico privezal na bojo v sosednjem zalivu, da je izpraznil vez na mestni obali za Laro. Izgovarja se, da je na mestnem vezu prevroče... Komodor nas pospremi do veza. Aegean ima stalni vez na boji nasproti mestne marine. Kako sicer brez vez in poznanstev uspeš dobiti vez v mestni marini (ali ribiškem pristanišču), mi ni jasno. Morda se te upravitelj marine usmili, če je kakšen vez prost in dovolj dolgo križariš pred privezanimi barkami. Precej drugače je, kot v Grčiji, bolj komplicirano.

Prevročje je in v hladilniku je še piščanček, zato ostanemo kar doma. Jutri bo dovolj časa za raziskovanje mesta.

Vezi so na obali pred tavernami in policijsko postajo, torej smo v varovani taverni...

Bueyuekada

popravljen drsnik

glavnega jadra

Aegean

Ismail z ženo

Foča

24. julij 2023, ponedeljek

Foča

Foča je majhno mesto okoli srednjeveške trdnjave. Stari del mesta obhodiš v pol ure, mi potrujemo pol dneva. Najdemo dobro založen Migros, ribarnico in gremo na turški zajtrk v starem delu mesta. Turški zajtrk je nekaj med kosilom in zajtrkom. Ponujajo vrsto jajčnih jedi, mesnih, zelenjavnih, s topljenim sirom in veliko prilog.

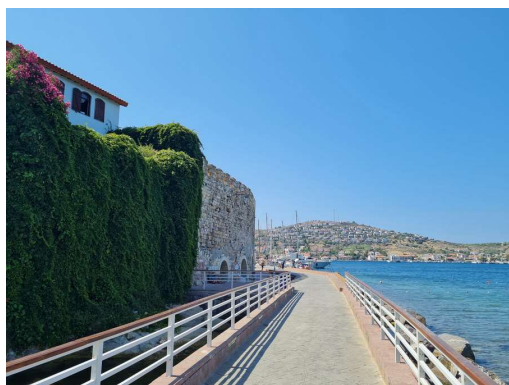
Po napornem ogledu počivamo na Lari. Pripluli so sosedi, Armi, tudi barka z relija. Armagam mirno plava pred vezanimi barkami, torej minuto kasneje plavava tudi midva. Voda v zalivu je čista, ker ni industrije in je močan tok.

Popoldan se vrstijo obiski turških znancev. Zvečer sva povabljena na prigrizek na Ilgaz. Semyra in Aydin pripravita malo pojedino. Kasneje se pridruži še komodor. Prijetno kramljamo in ne pijemo čaja...

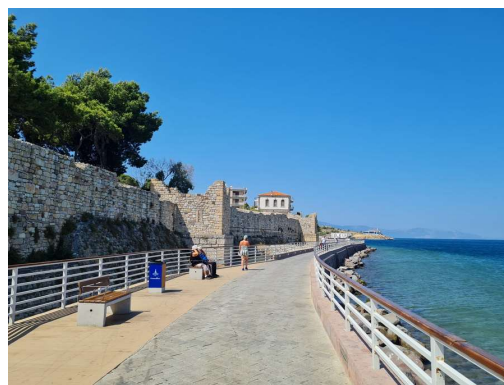
Tile "najini" Turki zares uživajo v pokoju. Očitno niso med socialnimi revčki. Imajo manjše ali večje hiške nekje na obrobju ravno prav velikega mesta. Barke so vezane s premcem proti obali, tako da imajo v kokpitu privatno teraso. Lahko se kopajo skoraj celo leto, lahko preživijo zimo na barki, kajti pozimi temperatura ne pade pod 12 stopinj. Letni vez jih stane 700 eur. Na voljo je prej kot ne "izbrancem".

Dva od znancev sta barki naredila sama. Bakiševa je krasna lesena jadrnica, Aynova je kovinski, 20-tonski Tomtom z leseno notranjostjo in z jamborom iz lepljenega lesa.

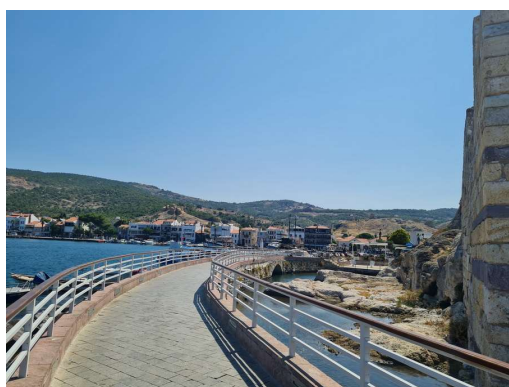
Za nameček se v bližini nahaja ena najmoderejših bolnišnic v Turčiji...

okoli obzidja, v ozadju nova Foča

okoli obzidja

okoli obzidja v komercialni del pristanišča

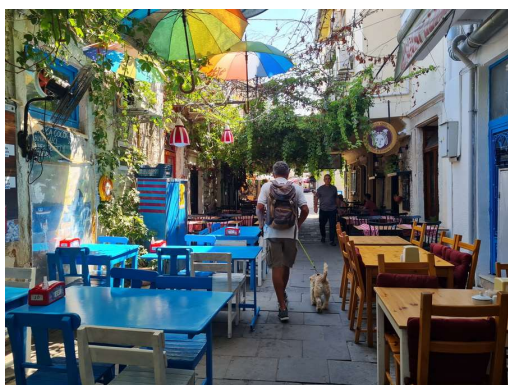
ribiči in guleti

ribarnica

stari del

stari del

stari del

namesto hišne številke

Ismail in Aydin na Ilgazu

25. julij 2023, torek

Foča - Garip adalari

Danes je v Foči tržni dan, bazar. Ob 8h smo že v akciji. Semira in Aydin naju usmerjata.

Kmetje iz bližnje in daljne okolice prodajajo svoj pridelke, mlečne izdelke, mešetarji cunje, plastiko, steklenino.... ne prodajajo se mesnine, ribe in alkohol. Bazar je velik, dobro založen in za nas poceni. Škoda, da ni Lara malo večja. Brez Samire in Aydna bi se težko sporazumevala s prodajalci. Arno s potepuški psmi ni imel problemov. Množica ljudi, psov in dogajanja ga je tako zdelala, da je ostanek dneva prespal.

Preden izplujeva, se zberemo na kavi, Ilgaz, Bakiš, Lara. Ponovno nastopijo veze in poznanstva. Bakiš kljub najinemu upiranju naroči dostavo vode v plastenkah. Z mopedom se pripelje 4 x 6 zavojev po 1,5 l vode. Cena je 0,09 eur za liter... in naš salon poln plastenk... Aydin naroči dizel cisternico. In cisternica se ne upira pripeljati 50 l, kolikor jih lahko še uskladiščiva s kantami vred. Cena je sicer ta nova, 1,34 eur, dostava 100 TL (3,3 eur). Izplujemo preskrbljeni za 14 dni, z nafto do Levkasa...

Do turkizne plitvine med otokoma Garip jadramo. Otoček severno od Foče spominja na Kleftiko na Milosu, bele skale sladolednih oblik. Ko prečkamo zaliv Aliaga poslušava pogovor grške in turške Coast Guard. Grki Turkom dopovedujejo kje morajo poiskati čoln s prebežniki, Turki se delajo mone. Grki so vztrajni in po pol ure le dosežejo, da Turki nehajo nadlegovati jadrnico v bližini čolna prebežnikov in se spravijo na prebežnike... (Včeraj zvečer se je pojavila gruča prebežnikov na dvorišču policijske postaje)

Tik pred otokoma, ob ribogojnici, Arno poleti iz kome na pogovor z delfini. Med otokoma se ponovno srečamo z Duskom, Tracey in Steve. Sidrava severno od njih.

Dusk ima na obisku Avstralce iz bližnje jadrnice Orchid. Mi uživamo umirjen večer. Vsi trije se dolgo namakamo v morju. Peklensko vroče je in brez vetra. Jutri naj bi bil najbolj vroč dan, potem naj bi v četrtek pihnilo in se ohladilo.

V spalnici je sauna...

bazar

bazar

vse olive po 3 eur kila, lahko mešaš

Samira

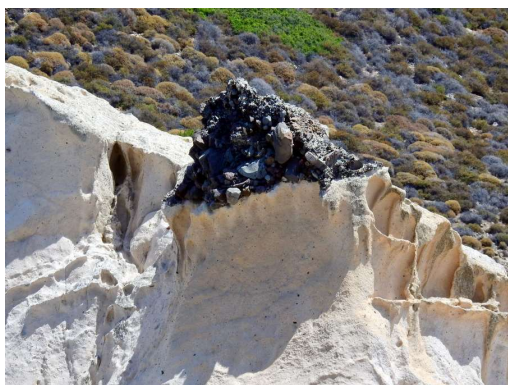
na kavi pred barkami

mestni privezi (marina)

bele skulpture

pisan otoček

Arno in delfini

26. julij 2023, sreda

Garip adalari - Ayvalik

Vročina postaja nadležna, utrujajoča. Komaj prilezeš iz morja, si že ves prepoten.

Dusk pride na jutranjo kavico, sledi dolgo hlajenje v morju.
Po zajtrku ob 13.30 izplujemo.

Ogledava si desni prehod med kopnim in otokom. Lep konec sveta. Okoli toplega vrelca se pasejo guleti. Na obalah so butični in tudi zapuščeni hoteli.

Na jugovzhodnik jadramo do kanala v Ayvalik. Krmni veter bolj malo hladi. Nebo je rjavkasto, megleno.

Ayvalik je v primerjavi z Bodrumom prazen. Saj ni prazen, a prostora je dovolj za vse. Glede na jutrišnjo napoved izbereva zadnji zaliv pred mestom, ki je skoraj zaprt iz vseh strani. Pozna sva. Po kopanju in večerji upava na dober spanec in ohladitev...

sidrišče med otokoma Garip

hamam

nobel hotel

zapuščen hotel

delux hotel

kot v tropih

javna plaža

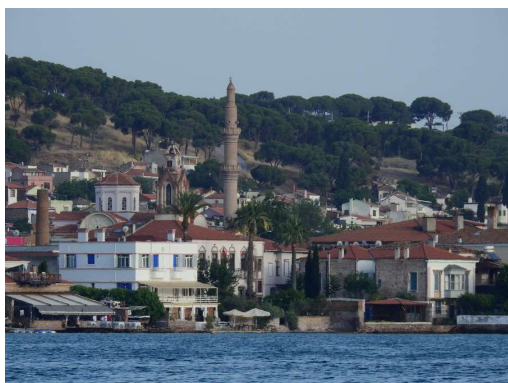
vhod med otoke Ayvalika

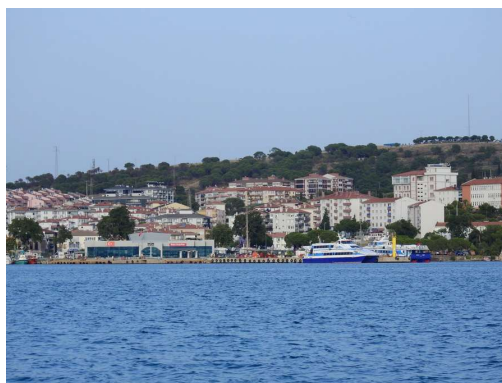
v kanalu Ayvalika

Ayvalik

Ayvalik

Ayvalik, trajektni in carinski pomol

27. julij 2023, četrtek

Ayvalik

Proti jutru zapiha močan zahodnik. Še celo dopoldne ima vklopljeno ogrevanje. Popoldan se ojača, obrne na severnik in ogrevanje se izklopi. S sunki do 29 vozlov piha hladen gorski vetrič. Barka se ohladi šele ponoči, ko zapiha vzhodnik.

Pred obratom vetra se v bližino sidrata Dusk in Orchid, kasneje pripluje še Cowgirl, tudi udeleženka lanskega relija, ki pa je relij že po nekaj dneh zapustila. Vzrok so bili komplicirani otroci, za katere sva letos izvedela, da so vsi trije avtisti.

Zgodaj popoldan se posadki Duska, Orchid in Bogdan odpravijo z gumenjakom do kopna ter z mestnim avtobusom v center mesta, ki leži na nasprotni strani zaliva. Ob četrtek je pazar v Ayvaliku, ki ga ne gre zamuditi. Glede na zunanjo temperaturo se raje javim za nadzor bark.

Naše jadrnice niso imele težav s sidri. Cowgirl se je v močnih sunkih sicer premaknila in obstala. Cowgirl je 48-čveljski katamaran Leopard. Manjši turški gliser pa se je 5x z "vkopanim" sidrom popeljal čez cel zaliv, nato je obupal in izplul, upam da v marino.

Sredi noči naju je zbudil mraz. Namesto običajnih, nočnih 30° je termometer kazal skromnih 24.

na tržnici, sadje je v povprečju po 1,5 eur kila

zelenjava okoli 0,5 eur kila

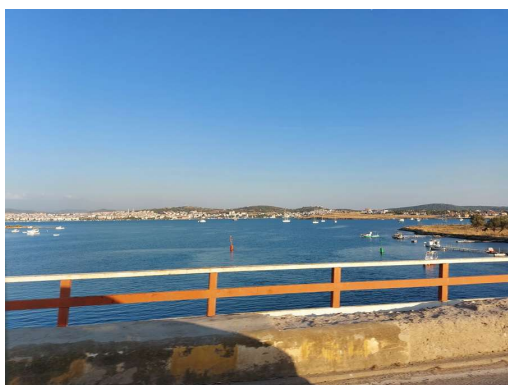
različne vrste bulgurja, glede na uporabo

30 TL je 1 eur

v Grčiji almira, v Šibeniku osmugalj

pogled iz avtobusa na naš zaliv

28. julij 2023, petek

Ayvalik

Cowgirl (polno ime je Dime store cowgirl...) zvečer rezervira mizo v Italijanski restavraciji na nasprotnem bregu v predmestju Ayvalika. Ker je bilo največ valov od vzgodnika in misli vzhodnik pihati še naslednje dni, se presidrava pred predmestno obalo, v neposredno bližino restavracije.

Popoldan gremo vsi trije raziskovat okolico. Gumenjak privežemo med in na čolne domačinov, ker piha zahodnik naravnost na mestno obalo. Tako kot čolni domačinov je pljuskanje preživel brez posledic.

Restavracija je v sklopu nakupovalnega centra v nekdanji tovarni rib? oljarni? nisva ugotovila. Zelo lepa arhitektura, lepe trgovine. Cene v trgovinah zaradi reprezentančne okolice niso višje. Drugače je s "poshy" Italijansko restavracijo. Tako poprečne in tako drage pice že dolgo ne...

Nočnemu iskanju naslednjega lokala s cenejšim pivom sva se odpovedala. Angleško (južno afriško) - ameriško - avstralska družčina je imela dovolj tem za pogovor tudi brez naju.

kulturni dom ne more brez spomenika Ataturku

pred nobel rastavracijami je ob obali travnik poln domačinov, ki lep večer preživljajo po svoje

29. julij 2023, sobota

Ayvalik

Vročina je popustila, zato se odločimo za peš izlet v staro mestno jedro Ayvalika.

Veter danes malo štrajka, zato smo po 2 km hoje nujno potrebovali osvežitev v obliki piva light (pivo z vodo) in vode (Arno). Na obali v centru mesta stane voda in veliko pivo skupaj manj kot 3 eur.

V ozkih ulicah starega mesta je senca. Ljudi je ogromno. Ponujajo vse živo in mrtvo. Najbolj preseneča razpored trgovin. Pekarni sledi čevljarna, nato ribarnica, cunje, zelenjava, mesar, vmes so restavracije, hitra hrana - brez repa in glave, kaotično, balkansko.

Po ugodni ceni kupiva sirupe, lešnike, spijeva vsak tri kozarce soka črnega ribeza, srečava posadki Duska in Orchid in počasi nadaljujema proti domu. Na obrobju starega mesta spijeva božansko kavo v kavarni, ki je hkrati pražarna. V bližnjem nakupovalnem središču se zapodim še po zadnje malenkosti v eno boljših marketov Macro, kjer prodajajo celo svinjino.

Večerjava doma v miru in hladu...

Večerno kopanje je bilo danes zelo mrzlo početje...

staro mestno jedro Ayvalika

vmes vzorna prodajalna lešnikov, sladkarij, kav, čaja

staro mestno jedro Ayvalika

staro mestno jedro Ayvalika, precej grško...

svaštarnica

odganjalci hudiča...

most na Cundo, ki zaokroža zaliv

lepo nakupovalno središče iz nekdanje tovarne

30. julij 2023, nedelja

Ayvalik

Čakava ponedeljek in čakajo tudi Dusk, Orchid, Cowgirl, da se odjavimo iz Turčije. Ob nedeljah so agenti dražji.

Ne dogaja se nič posebnega, ne na Lari, ne v mestu, nedeljski mir...

Popoldan sva povabljena na druženje na katamaran Cowgirl. Na gumenjak pritrdiva Yamahico. Do mestne obale sva v preteklih dneh veslala, do katamarana je predaleč. Bogdan zažene Yamahico in dela minuto, potem izdihne. Po nekaj ponovitvah ugotovi, da jo zaliva gorivo. Kot ponavadi sva pozna, zato se odloči, da bo ročno doziral dotok goriva - to pomeni, da je med potjo odpiral/zapiral dovod goriva. Potovanje do katamarana in nazaj je uspelo. A treba bo najti vzrok za poplavljanje vplinjača.

Ko se zvečer po prijetem druženju vrneva na Laro, se mi zdi, da nas že obkrožajo jesenske barve...

tale je neumoren, deluje vsak dan

ribiški čoln za enega človečka

31. julij 2023, ponedeljek

Ayvalik, Turčija - Mithimna, Grčija

Odjaviva se v trajektnem pristanišču, kjer se nahaja vsa morska oblast v eni zgradbi. Odkar je Transit Log digitalen, postopka menda ne moreš več opraviti sam, ampak potrebuješ tudi za odjavo agenta. Znanci nama posredujejo kontakt najcenejšega. Računal je 75 eur. Med postopkom odjave sva lahko zapravljala v brezcarinski prodajalni.

Uspešno odjavljeni se gremo kopat, zajtrkovat v najbližji zaliv med otoka Pinar in Alybey, kjer naj bi bilo odlično sidrišče. Še preden pozajtrkujemo, nas lahen vetrič že odplakne proti jugu. Po kopanju je vitelj vekel sidro naravnost navzgor...

Med otočki okoli Ayvalika je pravi raj za gulete. Naprej proti Asosu, na severni obali Turčije nad Ayvalikom, jadramo sami. Severovzhodni veter se izklopi in 10 milj pred Asosom ponovno vklopi obogaten s čez hribe padajočimi dodatki. Želela sva si od blizu ogledati Asos, njegov tempelj in amfiteater. Ob pogledu na neskončno kolono vozil na dovozni cesti in prazen mandrač pred zelo nobel hotelom, si premisliva. Z ugodnim vetrom nadaljujema proti severozahodnemu rtu Lesvosa.

Na rtu se skriva velika trdnjava Molyvos, obdana s slikovito vasico. Za rtom je malo pristanišče Mithimna. Preveč privlačno izgleda, da bi plula mimo. Po kratkem kroženju po pristanišču, se najde prostor za Laro. Sidrava in krmo priveževa na pomol ne prav daleč od Frontex-a in Coast Guarda. K sreči se za neprijavljena Slovenca z lajajočim psom nihče od uniformirancev ne zanima...

Privez sta nama organizirala prijazna Grka iz Mitilinja iz še manjše jadrnice kot je Lara. Rezervirata nama tudi mizo v najboljši gostilni na obali mandrača v Octopusu. Že dolgo nisva jedla tako okusne hrane. Surov tunji zrezek, soljen in hranjen v olju, je prava poslastica.

Kasneje razumeva vrla Grka. Ob 21h so vse mize zasedene in precejšnja čakalna vrsta....

guleti in gliserji drvijo iz Ayvalika zavzeti najboljši položaj

Asos

antični ostanki na vrhu hriba

zelooo nobel hotel s privezi

severozahodni rt Lesvosa skriva Molyvos

trdnjava Molyvos

vasica pod trdnjavo

Molyvos

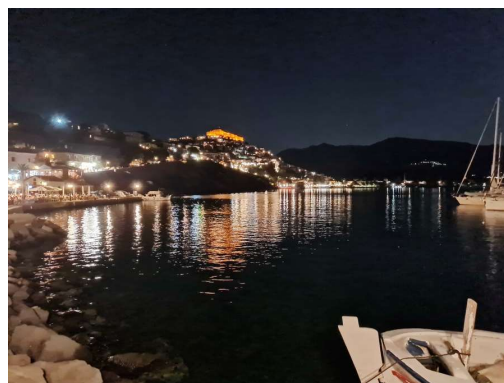
Mithimna je pristanišče Molyvosa

prijazna vas

mizarska delavnica "oljčnega" mojstra

za lahko noč